

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacros. Concilii Tridentini Canones Et Decreta

Gallemart, Jean

Coloniæ Agrippinæ, 1621

Canones de iustificatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39157

DE IUSTIFICATIONE.

a *supr. a. 2. & 3. Rom. 3. 1. Cor. 15.* *a* Si quis dixerit, *a* hominem suis operibus, quæ vel per humanæ naturæ, vel per legis doctrinam fiant, absq; diuina per Iesum Christum gratia posse iustificari coram Deo; anathema sit.

REMISSIONES.

a Vide Sot. in 4. dist. 14. q. 2. art. 5. n. 3. Nau. in man. prelud. 3. num. 10. cum seqq.

CANON II.

b *Conc. Milenitanum cap. 5. Conc. Afric. c. 30. & c. ult. de non sec. dist. 4.* Si quis dixerit, ad hoc solum diuinam gratiam per Christum Iesum dari, vt facilis homo *b* iuste viuere, ac vitam æternam promereri possit; quasi per liberum arbitrium sine gratia vtrumque, sed ægre tamen & difficulter possit; anathema sit.

CANON III.

c *Conc. A. Paris. 2. c. 6. supr. a. 5. Rom. 5.* *c* Si quis dixerit, sine præueniente *c* Spiritus sancti inspiratione, atque eius adiutorio, hominem credere, sperare, diligere, aut pœnitere posse sicut oportet, vt ei iustificationis gratia conferatur; anathema sit.

REMISSIONES.

a Vide Veg. de Iustificat. q. 9. & 11. Castr. aduersus hæreses, verbo gratia, Nau. in man. cap. 27. num. 290. P. Aegid. de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 4. num. 34.

CANON IV.

Si quis dixerit, liberum hominis arbitrium à Deo motum & excitatum nihil cooperari assentiendo Deo excitanti atque vocanti, quo ad obtinendam iustificationis gratiam se disponat ac præparet, neque posse dissentire, si velit, sed veluti inanime quoddam nihil omnino agere, mereque passiuè se habere; anathema sit.

CANON

CANON V.

Si quis liberum hominis a arbitrium post Adæ peccatum amissum & extinctum esse dixerit, aut rem esse de solo titulo, imò titulum sine re, figmentum deniq; a latana inuectum in Ecclesiam; anathema sit.

a Vide Aug. lib. 1. contra 2. Epist. Pelag. c. 2.

CANON VI.

Si quis dixerit, non esse in potestate hominis, vias suas malas facere, sed mala opera ita, vt bona, Deum operari, non permittit solum, sed etiam proprie & per se, ad eò vt sit proprium eius opus non minus proditio Iudæ, quam vocatio Pauli; anathema sit.

b Vide Aug. lib. 2. contra 2. Epist. Pelag. & Prosper. Sentent. 1. 4. ad cap. Gal. lorum, & respon. ad 20. obiect. Vincent. Iou. 1. Conc. Arausicanum 2. circa finem.

REMISSIONES.

Vide Sor. in 4. dist. 15. q. 1. art. 1. colum. 3.

CANON VII.

Si quis dixerit, opera omnia, quæ ante iustificationem fiunt, quacumque ratione facta sint, verè esse peccata, vel odium Dei mereri, aut, quanto vehementius quis nititur in se disponere gratiam, tanto eum grauius peccare; anathema sit.

REMISSIONES.

Vide Nauar. in Comment. de Iubilæo, & indul. fol. 73. P. Azor. Inst. Moral. p. 1. lib. 8. c. 25. col. 826.

CANON VIII.

Si quis dixerit, gehennæ metum, per quem ad misericordiam Dei de peccatis dolendo confugimus, vel à peccando abstinemus, peccatum esse, aut peccatores peiores facere; anathema sit.

c Psal. 17. Luc. 12. & Mar. 9. in fi.

REMISSIONES.

Vide P. Azor. d. c. 25. col. 826.

CANON IX.

Si quis dixerit, sola fide impium iustificari, ita vt intelligat nihil aliud requiri, quod ad iustificationis gratiam consequendam cooperetur, & nulla ex parte necesse esse eum suæ voluntatis motu præparari atque disponi; anathema sit.

d Sup. c. 1. & 2.

REMISSIONES.

• Vide P. Gabr. Vasqu. in 3. D. Thomæ, tom. 2. disp. 134. n. 36.

CANON X.

*a Sup. c. 7.
Gal. 2. & 5.
Eph. 1. & 4.* Si quis dixerit, homines a sine Christi iustitia, per quam nobis meruit, iustificari, aut per eam ipsam formaliter iustos esse; anathema sit.

CANON XI.

b Rom. 5. Si quis dixerit, homines iustificari vel sola imputatione iustitiæ Christi, vel sola peccatorum remissione, exclusâ gratiæ & charitate, quæ in cordibus eorum per Spiritum sanctum diffundatur, atque illis inhæreat; aut etiam gratiam, qua iustificamur, esse tantum fauorem Dei; anathema sit.

REMISSIONES.

• Vide Sot. in 4. dist. 14. q. 2. art. 5. col. 3. Navar. in man. prelud. 5. n. 7. Sayr. de Sacram. in genere, lib. 2. c. 2. qu. 9. art. 3. vers. Quoad.

CANON XII.

c Sup. c. 9. Si quis dixerit, e fidem iustificantem nihil aliud esse quam fiduciam diuinæ misericordiæ, peccata remittentis propter Christum, vel eam fiduciam solam esse, qua iustificamur; anathema sit.

CANON XIII.

• Si quis dixerit, omni homini ad remissionem peccatorum assequendam necessarium esse, ut credat certo, & absque vlla hesitatione propriæ infirmitatis & indispositionis, peccata sibi esse remissa; anathema sit.

REMISSIONES.

• Vide Nau. in tract. de orat. cap. 22. num. 41.

CANON XIV.

d Sup. c. 9. Si quis dixerit, d hominem à peccatis absolui ac iustificari

ficari ex eo, quod se absolui ac iustificari certo credat; aut neminem verè esse iustificatum, nisi qui credat se esse iustificatum, & hac sola fide absolutionem & iustificationem perfici; anathema sit.

CANON XV.

Si quis dixerit, a hominem renatum, & iustificatum teneri ex fide ad credendum, se certo esse in numero prædestinatorum; anathema sit.

2 Aug. c. 19. lib. de corrup. & gratia, sup. c. 10.

REMISSIONES.

a Prædestinatorum.] Vide Nauar. in c. nouit. de iud. notab. 2. nu. 5.

CANON XVI.

Si quis magnum illud vsq; in finem perseverantię donum se certo habiturum, absoluta & infallibili certitudine dixerit, nisi hoc a speciali reuelatione didicerit; anathema sit.

b Aug. lib. de bono perfetu. c. 13 sup. c. 12. & 13 Gal. 3. Exech. 14.

REMISSIONES.

a Ex speciali.] Vide Nauar. in man. c. 1. n. 30. & c. 11. n. 7. & in tract. de orat. Miscel. 39. n. 150. ad fin.

CANON XVII.

Si quis iustificationis gratiam non nisi prædestinatis ad vitam contingere dixerit; reliquos verò omnes, qui vocantur, vocari quidem, sed gratiam non accipere, ut potè diuina potestate prædestinatos ad malum; anathema sit.

c Concil. Araus. 2. c. 25.

CANON XVIII.

Si quis dixerit, d Dei præcepta homini etiam iustificato, & sub gratia constituto, esse ad obseruandum impossibilia; anathema sit.

d Supr. c. 11. i. Ioan. 5.

REMISSIONES.

a Vide Castr. aduersus hæreses, verbo præceptum, Nauar. in man. cap. 11. ad finem, P. Egid. de Sacram. & censur. rom. 2. dispu. 2. dub. 19. num. 154.

C A N O N X I X .

Si quis dixerit, nihil præceptum esse in Euangelio præter fidem, cætera esse indifferentia, neque præcepta, neque prohibita, sed libera; aut decem præcepta nihil pertinere ad Christianos; anathema sit.

C A N O N X X .

¶ Simili error erat Be-gardorum à Concil. Vien-nensi damnatorum, sup. cap. 77.

Si quis hominem iustificatum, & *a* quantumlibet perfectum dixerit non teneri ad observantiam mandatorum Dei & Ecclesiæ, sed tantum ad credendum; quasi verò Euangelium sit nuda & absoluta promissio vitæ æternæ, sine conditione observationis mandatorum; anathema sit.

R E M I S S I O N E S .

a Vide Sayr. in clavi regia lib. 3. c. 4. P. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 4. cap. 34. col. 352. P. Valer. Reginal. in praxi fori pœnit. lib. 13. c. 17. B. 167.

C A N O N X X I .

Si quis dixerit, Christum Iesum à Deo hominibus datum fuisse ut redemptorem cui fidant, non etiam ut legislatores cui obediant; anathema sit.

C A N O N X X I I .

b *Sup. 15.* Si quis dixerit, *b* iustificatum vel sine speciali auxilio Dei in accepta iustitia perseverare posse, vel cum eo non posse; anathema sit.

R E M I S S I O N E S .

a Vide P. Ægid. de Sacram. & censuris, tom. 1. q. 62. art. 2. nu. 105, & qu. 73. nu. 47. & 50.

C A N O N X X I I I .

e *Sup. c. 14.* Si quis hominem semel iustificatum dixerit *c* amplius peccare non posse, neque gratiam amittere, atque ideo eum, qui labitur & peccat, numquam verè fuisse iustificatum; aut contrà, posse in tota vita peccata omnia, etiam venialia, vitare, nisi ex speciali Dei privilegio, quemadmodum de B. Viig. tenet Ecclesia; anathema sit.

R E M I S -

REMISSIONES.

• Vide D. Thom. p. 3. q. 84. art. 16. & in 4. distinct. 4. q. 1. Sayr. in clau-
ui regia, lib. 6. cap. 3. num. 9.

CANON XXIV.

Si quis dixerit, *a* iustitiam acceptam non conseruari ^{a supra c. 27.}
atque etiam augeri coram Deo per bona opera; sed o-
pera ipsa fructus solummodò & signa esse iustificationis
adeptæ, non autem ipsius augendæ causam; anathema sit.

CANON XXV.

• Si quis in quolibet bono opere iustum *b* saltem ve- ^{b supra c. 11.}
nialiter peccare dixerit, aut, quod intolerabilius est, mor- ^{in fine.}
taliter, atque idèd pœnas æternas mereri; tantumque ob
id non damnari, quia Deus ea opera non imputet ad da-
mnationem; anathema sit.

REMISSIONES.

• Vide Nauar. in c. 1. 14. quest. 1. num. 20.

CANON XXVI.

Si quis dixerit, *c* iustos non debere pro bonis operi- ^{c supra c. 14.}
bus, quæ in Deo fuerint facta, expectare & sperare æter-
nam retributionem à Deo per eius misericordiam, & Iesu
Christi meritum, si benè agendo, & diuina mandata cu-
stodiendo vsque *d* in finem perseuerauerint; anathema ^{d Matth. 14.}
sit.

CANON XXVII.

• Si quis dixerit, *e* nullum esse mortale peccatum, nisi ^{e 1. Cor. 8.}
infidelitatis, aut nullo alio, quantumuis graui & enormi, ^{supra cap. 15.}
præterquàm infidelitatis peccato semel acceptam gratiam
amitti; anathema sit.

REMISSIONES.

• Vide P. Gabr. Vasquez in 3. p. D. Thom. tom. 2. disp. 156. num. 63.
in fine.

CANON XXVIII.

Si quis dixerit, amissa per peccatum gratia, simul & fidem semper amitti; aut fidem, quæ remanet, non esse veram fidem, licet non sit viua; aut eum, qui fidem sine caritate habet, non esse Christianum; anathema sit.

REMISSIONES.

Vide Cozar. in cap. alma. p. 7. in initio in princip.

CANON XXIX.

a supra c. 14. Si quis dixerit, a eum, qui post Baptismum lapsus est, non posse per Dei gratiam resurgere; aut posse quidem, sed sola fide amissam iustitiam recuperare siue sacramento Pœnitentiæ, prout sancta Romana & vniuersalis Ecclesia, à Christo Domino & eius Apostolis edocta, hucusque professæ est, seruauit & docuit; anathema sit.

CANON XXX.

b Sess. 14. c. 2. Si quis post acceptam iustificationis gratiam cuilibet peccatori pœnitentiæ culpam remitti, & reatum æternæ pœnæ deleri dixerit, b vt nullus remaneat reatus pœnæ temporalis exoluendæ vel in hoc sæculo, vel in futuro in c purgatorio, antequam ad regna cœlorum aditus patere possit; anathema sit.

c infra Sess. 15. in princip.

REMISSIONES.

Vide Reperit. Inquisit. verbo culpa cum addit. P. Ægid. de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 11. num. 1. & num. 36.

CANON XXXI.

d supra c. 11. in fin. Si quis dixerit, iustificatum peccare, d dum intuitu æternæ mercedis benè operatur; anathema sit.

REMISSIONES.

Vide Nauar. in Man. cap. 17. num. 209. Ludou. Bciam responsor. casuum conscient. p. 1. cap. 24. fol. 234. P. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 2. cap. 35. num. 3.

CANON